

Dosarul nr. 3ra-106/2023  
2-21090540-01-3ra-27012023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Ciumac)  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, Gh. Mîra, Gr. Dașchevici)

## ÎNCHEIERE

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva  
Aliona Miron  
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Natalia Meșina și Radu Clichici și de Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Meșina și Radu Clichici împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău și Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajare cu privire la obligarea acordării spațiului locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare, care au la întreținere un copil minor cu dizabilități severe,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Natalia Meșina și Radu Clichici, a fost casată hotărârea din 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă decizie de admitere parțială a acțiunii,

### c o n s t a t ă:

La 16 iunie 2021 Natalia Meșina și Radu Clichici au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău și Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajare cu privire la obligarea acordării spațiului locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare, care au la întreținere un copil minor cu dizabilități severe.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, la data de 29 aprilie 2021 s-au adresat cu o cerere cu nr.M-2981/21 către Primăria mun. Chișinău, Consiliului mun. Chișinău, privind acordarea spațiului locativ în regim de urgență și prioritar în temeiul art.1, 9, 10, 11, 13 din Codul cu privire la locuințe, Legea RM nr.75 din 30.04.2015, pe motiv că reclamanții au la întreținere un copil minor xxxxxx, cu grad de dizabilitate sever cu diagnosticul xxxxxx.

La data de 19 mai 2021 reclamanților le-a fost oferit răspunsul cu nr. M- 659/21 de la Direcția Generală Locativ Comunale și Amenajare de pe lângă Consiliul mun. Chișinău, Primăria mun. Chișinău, prin care s-a accentuat asupra refuzului de acordare a spațiului locativ solicitat.

Nefiind de acord cu răspunsul în cauză, atitudinea neglijentă și indiferentă a autorităților publice locale, adică a pîrîților, reclamanții s-au adresat în instanța de judecată cu solicitarea obligării Primăriei mun. Chișinău, Consiliului mun. Chișinău, Direcției Generale Locativ-Comunale și Amenajarea de a acorda spațiul locativ reclamanților conform normelor stabilite de legislația în vigoare, care au la întreținere un copil minor cu dizabilități severe.

Reclamanții au relatat că constituie o familie tânără, care au sosit de peste hotarele Republicii Moldova în anul 2015, pentru a înființa și a trăi ca o familie nou-formată în țara natală, așteptînd un copil mult dorit, însă drept rezultat al neglijenței medicilor s-au ales cu consecințe dure, care nu pot fi tolerate la caz, rezultatul fiind instrumentarea unei cauze penale pe masa instanței de judecată, iar copilul necesită o îngrijire permanentă non-stop, 24 din 24 de ore fiind ținut la pat.

Drept rezultat, fiica reclamanților, potrivit concluziei la 4 rapoarte de expertiză, experții judiciari medico-legali, examinînd documentația medicală a copilului au concluzionat că la data de xxxxxx s-a născut fiica xxxxx în stare de hipoxie gravă de lungă durată cu aspirație masivă de lichid amniotic cu amestec de meconium, la momentul de față copilului este stabilit diagnosticul de xxxxx și frecvent, PIC, xxxxx, cauzate de afectarea creierului în rezultatul hipoxiei îndelungate în timpul nașterii, aspirației lichidului amniotic cu conținut de meconium, declanșării pneumoniei bilaterale grave cu asfixie insistentă care nu s-au supus măsurilor terapeutice în staționările de specialitate.

În prezent copilului este atribuit gradului de dizabilitate sever, cu părere de rău starea de sănătate gravă ce se datorează neglijenței medicilor.

Au considerat reclamanții că organele de stat, ale autorității publice locale, ar fi competente să intervină cu un suport creștinesc prevăzut de lege pentru a le oferi spațiu locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare în interesul superior al copilului cu un grad sever de dizabilitate.

Au solicitat reclamanții obligarea Primăriei mun. Chișinău, Consiliului mun. Chișinău, Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajarea de pe lângă Consiliul mun. Chișinău, de a acorda spațiu locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare, reclamanților Natalia Meșina și Radu Clichici, care au la întreținere un copil minor cu dizabilități severe.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Natalia Meșina și Radu Clichici a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 66, 83-86).

La 30 noiembrie 2021 Radu Clichici a recepționat dispozitivul hotărîrii primei instanțe și la 02 decembrie 2021, reclamanții au depus cerere de apel nemotivată (f.d. 67, 77-79).

La 07 februarie 2022 Natalia Meșina și Radu Clichici au recepționat hotărârea motivată a primei instanțe, iar la 22 februarie 2022 au depus motivarea apelului, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d.89, 94-107).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen, atât apelul nemotivat, cât și apelul motivat depus de Natalia Meșina și Radu Clichici împotriva hotărârii din 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 04 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel depusă de Radu Clichici și Natalia Meșina, a fost casată hotărârea din 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o decizie nouă de admitere parțială a acțiunii (f.d. 148, 149-155).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel s-a bazat pe articolele 1, 10 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 75/2015 cu privire la locuințe, pct. 14-20, 22 subpct. 1), 32-35 din Regulamentul cu privire la modul de asigurare și folosire a locuințelor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 447 din 19 iunie 2017, 85 alin. (1)-(3), 87 din Codul administrativ și a stabilit că prima instanța a ajuns la o concluzie greșită despre netemeinicia acțiunii.

Astfel, chiar dacă la moment municipiul Chișinău nu dispune de locuințe sociale disponibile, destinate persoanelor care necesită protecție socială, acest fapt nu înseamnă că reclamantii nu urmau a fi luați la evidență ca persoane care necesită locuință socială.

Or, la data de 29 aprilie 2021 Natalia Mișina și Radu Clichici, respectând prevederile pct. 19 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 447/2017, s-au adresat către Consiliul municipiului Chișinău cu o cerere prin care au solicitat: luarea la evidență ca persoane care necesită acordarea spațiului locativ și acordarea spațiului locativ pe motiv că au la întreținere un copil minor cu grad de dizabilitate sever, la cerere fiind anexate un șir de acte care confirmă alegațiile reclamantilor.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul autorității publice locale, invocat în răspunsul la cererea nominalizată, că o astfel de cerere poate fi depusă după ”deschiderea ghișeului unic”. Or, deschiderea acestui ghișeu ține de organizarea internă al autorității publice locale și lipsa acestuia nu poate fi imputată petiționarilor-reclamanți.

Respectiv, Consiliul municipal Chișinău prin normele legale enunțate este obligat să accepte cererea petiționarilor Mișina Natalia și Clichici Radu, luându-i la evidență ca persoane care necesită acordarea spațiului locativ.

În condițiile în care autoritatea publică după inițierea procedurii administrative, la cererea reclamantilor, a stabilit că petiționarii au omis să prezinte careva acte enumerate în Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 447/2017 și prin Legea nr. 75/2015, acesta conducându-se de prevederile Codului administrativ, urma să acorde petiționarilor un termen suplimentar pentru prezentarea actelor necesare.

Din probatoriul cauzei rezultă că autoritatea publică locală, competentă cu soluționarea unor astfel de cereri, a ignorat procedura stabilită de Codul administrativ și a refuzat în admiterea cererii din motiv formal, care nu poate fi imputat reclamantilor,

or, autoritatea a respins cererea cu motivarea precum că: „cererile de acordare a locuințelor sociale vor putea fi depuse după deschiderea „ghișeului unic”.

Reieșind din faptul că în răspunsul autorității publice pârâte, nu a fost făcută vreo mențiune despre neprezentare a careva acte de către petiționari, se prezumă că cererea corespundea tuturor rigorilor legale, astfel încât instanța de apel a considerat că este întemeiată și urmează a fi admisă acțiunea reclamanților în partea pretenției ce ține de luarea la evidență, ca persoane care necesită locuință socială.

Ce ține de pretenția privind obligarea acordării reclamanților a spațiului locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare, care au la întreținere un copil minor cu dizabilități severe, aceasta urmează a fi respinsă, or, conform art. 33 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 447/2017, locuințele se acordă persoanelor potrivit ordinii de succesiune, stabilite în Registrul de evidență a persoanelor care solicită locuințe sociale, ținând-se cont de data luării în evidență și de limita locuințelor disponibile în localitatea respectivă.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că nu este în drept să oblige autoritatea publică locală să acorde reclamanților spațiu locativ fără respectarea ordinii de succesiune, stabilite în Registrul de evidență a persoanelor care solicită locuințe sociale. Or, în caz contrar apare riscul încălcării drepturilor altor persoane care se pot regăsi în Registrul respectiv și se află în așteptare de mai mult timp, astfel că pretențiile respective nu pot fi acceptate de instanța de judecată, întrucât restabilirea dreptului încălcat al reclamanților nu poate fi efectuat prin încălcarea drepturilor unor alte persoane.

La 21 octombrie 2022 și la 01 februarie 2023, Consiliul municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău au depus recursul nemotivat, respectiv recursul motivat, solicitând admiterea acestuia, anularea deciziei din 04 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii primei instanțe (f.d.164-165, 197-201).

În susținerea recursului recurenții au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată, prin faptul că instanța de apel a dat o calitate greșită raportului material litigios și a soluționat greșit conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative, și respectiv greșit a interpretat legea și analogia legii.

Au considerat că instanța de apel a determinat incorect obiectul probațiunii, adică circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, care trebuie determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la temeiul pretențiilor și obiecțiilor părților, precum și de la normele de drept material procedural ce urmează a fi aplicate.

Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău au considerat că prin răspunsurile Direcției generale locativ-comunale și amenajare a Consiliului municipal care a fost considerate drept un refuz s-a informat just în partea ce ține de luarea la evidență a persoanelor care au nevoie de locuință socială, în care s-a specificat că adoptarea unei decizii de către consiliul local/consiliul raional nu este posibil atâta timp, cât nu se regăsește spațiul locativ disponibil. Pe când instanța de fond corect a aplicat normele legale la emiterea hotărârii.

La 01 noiembrie 2022 și 27 decembrie 2022 Natalia Meșina și Radu Clichici au depus cerere de recurs motivată, respectiv nemotivată împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea cerinței respinse și de a emite în această parte o nouă hotărâre de admitere a acțiunii cu obligarea Primăriei mun. Chișinău, Consiliului mun. Chișinău, Direcția General Locativ Comunală de pe lângă Consiliul mun. Chișinău să acorde în mod prioritar locuință socială lui Radu Clichici și Natalia Meșina care au un copil minor cu dizabilitate severe la întreținere.

În motivarea recursului au indicat că nu sunt de acord cu decizia instanței de apel în partea respingerii acțiunii, deoarece este emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, iar concluziile expuse sunt în contradicție cu probele administrate la actele cauzei.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 04 octombrie 2022 și a fost notificată părților, prin intermediul adresei electronice, dispozitivul deciziei (f.d. 156-157). Consiliului mun. Chișinău a depus cerere de recurs nemotivată la 21 octombrie 2022, iar Natalia Meșina și Radu Clichici au depus cerere de recurs nemotivată la 01 noiembrie 2022 .

La 21 decembrie 2022 a fost notificată Consiliului mun. Chișinău, Nataliei Meșina și Radu Clichici decizia motivată a instanței de apel, iar la 27 decembrie 2022 Natalia Meșina și Radu Clichici și la 01 februarie 2023 Consiliul mun. Chișinău au depus cererea de recurs motivată.

În condițiile enunțate, recursurile nemotivate depuse la 21 octombrie 2022 și 01 noiembrie 2022 sunt în termen.

De asemenea, recursul motivat depus la 27 decembrie 2022 de către Natalia Meșina și Radu Clichici este în termen.

La 27 ianuarie 2023 și la 03 februarie 2023 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa părților copia recursurilor motivate depuse de cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței.

La 17 februarie 2023, Natalia Meșina și Radu Clichici au depus referință la recursul depus de Consiliul mun. Chișinău, prin care au solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel în partea contestată de ultimul.

La 07 martie 2023 Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău au depus referință, prin care au solicitat respingerea recursului depus de Natalia Meșina și Radu Clichici și admiterea recursului depus de Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Natalia Meșina și Radu Clichici în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Natalia Meșină și Radu Clichici inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

Totodată, referitor la recursul depus de către Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinând admisibilitatea recursului acestuia îl consideră inadmisibil, deoarece motivarea recursului a fost depusă după expirarea termenului prevăzut de art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

La rândul său, art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, reglementează expres că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Pentru a înțelege sensul pe care legiuitorul a dorit să îl dea sintagmei „decizia instanței de apel” din art. 245 Cod administrativ, este necesar de explicat că prin noțiunea de „decizie” se subînțelege atât dispozitivul deciziei instanței de apel, cât și decizia motivată a instanței de apel. Or, din coroborarea art. 191 alin. (4), art. 40 alin. (3) și art. 245 Cod administrativ rezultă inechivoc că, după examinarea cererii de apel, instanța de apel adoptă decizia în formă de dispozitiv, adică componenta structurală a deciziei instanței de apel careia i se dă citire la pronunțare și nu reprezintă altceva decât reproducerea integrală și întocmai a soluției adoptate în urma deliberării, calea și termenul de atac. Iar motivarea, în scris, a deciziei adoptate are loc în termenul specificat la art. 240 alin. (3) Cod administrativ. Asta, deoarece motivarea recursului se depune doar după notificarea deciziei motivate a instanței de apel, întrucât, numai după acest moment, partea interesată ia cunoștință nu numai de soluția materializată prin

dispozitivul deciziei instanței de apel, dar și, în mod efectiv, de considerentele cuprinse în decizie.

Raportat la cele expuse supra, este cert că legiuitorul a prevăzut depunerea recursului separat de motivarea acestuia, respectiv, termenul de declarare și cel de prezentare a motivării recursului curg din momente diferite (dies a quo).

În acest context, este de menționat că în corespundere cu prevederile art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție, prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96-114.

Prin prisma art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor.

În acest sens, instanța de recurs precizează că art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează o atare modalitate de comunicare a actelor judecătorești.

Pentru aplicarea acestor norme de drept procedural, este necesar ca acest mijloc să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui. Așadar, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul pre-citat va cuprinde informații cu privire la aceste inexactități. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

Prin prisma normelor enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că decizia motivată a instanței de apel a cărei casare a fost solicitată în prezentul recurs a fost notificată recurenților Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău la 21 decembrie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f.d. 162).

Coroborând normele legale precitate, se constată că începutul curgerii termenului de depunere a motivării recursului este ziua imediat următoare datei calendaristice notificării deciziei, adică ziua de 22 decembrie 2022, iar ultima zi fiind data de 20 ianuarie 2023 (zi de vineri). Distinct acestor circumstanțe, recurenții nu și-au executat obligația procesuală pozitivă și nu au depus motivarea recursului la Curtea Supremă de Justiție în termenul prevăzut de lege, dar cu omiterea excesivă a termenului, la data de 01 februarie 2023 (f.d. 197-201).

În atare circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul depus de Consiliul mun. Chișinău și

Primăria mun. Chișinău împotriva deciziei din 04 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 01 februarie 2023 (f.d. 197-201), cu depășirea termenului de 30 de zile.

Pe cale de consecință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău împotriva deciziei din 04 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău nu se încadrează în termenul de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel – 21 decembrie 2022, ceea ce în conformitate cu art. 246 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, constituie temei de a declara recursul inadmisibil.

La caz, Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău au neglijat obligația de a se conforma prevederilor art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, adică de a depune motivarea recursului în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, recurenții Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău, fiind cei interesați în soluționarea prezentei cauze, urmau să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță, și anume să depună recursul în termenul stabilit de art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

La acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă jurisprudența constantă a CtEDO, unde Curtea a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Mai mult, conform art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen.

La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise. Prin urmare, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea depunerii acestuia în termen.

Recurenții Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău nu au depus cerere privind repunerea recursului în termen în sensul art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ și nici nu au prezentat probe concludente și pertinente în vederea argumentării omiterii termenului legal.

Din aceste motive recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău la 01 februarie 2023 necesită a fi declarat inadmisibil. Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv ar duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Din considerentele menționate și având în vedere că motivarea recursului nu a fost depusă în termenul prevăzut la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău

urmează a fi declarat inadmisibil, în temeiul art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 193, art. 230, art. 245 alin. (2), art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile depuse de Natalia Meșina și Radu Clichici și de Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru